

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Der er dels ikke tale om løftebrud, dels er det, som jeg også sagde før, klart vores opfattelse, at den tidligere regering har efterladt en række uløste problemer vedrørende udligningen mellem landets kommuner, og det er man nødt til at se på.

Men jeg tror også, at hr. Kristen Touborg må sige, at det ikke kan ses uafhængigt af, hvad der kommer ud af arbejdet i strukturkommissionen. Og jeg vil gerne slå fast, at der ikke er skrevet nogen facitliste. Hr. Kristen Touborg kan ikke tage mig til indtægt for, at jeg har sagt, at der kommer noget meget omfattende ud af det, for vi vil ikke på forhånd skrive en facitliste. Kommissionen får frie hænder. Jeg siger bare, at det er fornuftigt at se, hvad der kommer ud af det, før man lægger sig endeligt fast på, hvad en mere langsigtet udligningsreform skal bestå i.

At der er konkrete problemer i konkrete kommuner, har hr. Kristen Touborg ret i, men det har vi jo løst i den seneste kommuneaftale, ved at man går ind og giver specifikke tilskud til særligt vanskeligt stillede kommuner. Det tror jeg at de kommuner har været meget glade for, og det tror jeg er en meget hensigtsmæssig måde at gøre det på, indtil der er plads til en mere omfattende reform.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg føler trang til lige at kommentere den diskussion, der var mellem aftaleparterne af arbejdsmarkedsreformen. Det kunne jo tyde på, at der trods alt har været nogle problemer, som vi altså får diskuteret.

Det drejer sig om de her såkaldte samspilsproblemer, om at det skal kunne betale sig at arbejde. Vil statsministeren ikke medgive, at det kan man også opnå på andre måder end ved at dunke de allersvageste i hovedet, som man gør ved den her reform, hvor de får et økonomisk grundlag, der gør det helt, helt umuligt for dem?

Kl. 12.10

Og vil statsministeren ikke medgive, at mange af de grupper, som her bliver ramt økonomisk, ved at man sænker deres bistandshjælp, ikke vil kunne få plads på arbejdsmarkedet, at problemet ikke udelukkende er, at de får for høj bistandshjælp, men at der ikke er plads til dem på arbejdsmarkedet, fordi man ikke vil have dem på arbejdsmarkedet, og at det derfor er fuldstændig relevant at stille det spørgsmål,

som den socialdemokratiske ordfører gjorde, nemlig at det ikke nødvendigvis er på den måde, man kan løse de problemer?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg er fuldstændig uenig med hr. Holger K. Nielsen. Det, der laves med den ny arbejdsmarkedsreform, handler jo også om at forstærke indsatsen for at få ledige fra ledighed og over i aktivt arbejde. Der sker jo en hel masse andet end det, vi står og snakker om her. Der sker jo en massiv forstærkning af indsatsen, for at ledige kan komme i arbejde. Det skal jo ses i sammenhæng med det.

Jeg kan heller ikke give hr. Holger K. Nielsen ret i, at der er tale om at dunke nogen oven i hovedet. Tværtimod vil der for dem, der går ud og tager et job, være en stor gevinst. Vi kan f.eks. tage en familie, hvor begge har været på kontanthjælp. Hvis den ene så får et arbejde i dag til 85 kr. i timen, mister familien 500 kr. om måneden. Ved at gå ud og tage et arbejde mister familien 500 kr. om måneden, vil hr. Holger K. Nielsen virkelig forsvare det? Men med regeringens forslag får familien en gevinst på næsten 2.900 kr. om måneden ved at gå ud og tage et arbejde. Det er da sådan, vi skal indrette vores samfund, så det kan betale sig at arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 8

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om regeringen er enig i det udspil om en unionsforfatning, som Socialdemokratiet har tilsluttet sig.

Det fremgår af Jyllands-Posten den 4. oktober, at Socialdemokratiets repræsentant i EU-konventet, hr. Henrik Dam Kristensen, nu er indstillet på, at forhandlingerne om en ny traktat skal ende med en regulær forfatning. Jeg har forstået, at det ikke hidtil har været statsministerens ønske, at det skulle være en regulær forfatning, vel også fordi det formentlig vil forudsætte en grundlovsændring.

Men jeg synes, at det er meget interessant at få belyst, om det er sådan, at jasideen i Danmark er ude af trit med sig selv, og om Socialdemokratiet nu helt markant har overhalet regeringen i trangen til at få en unionsforfatning.